

први српски
БУКВАР
ИНОКА САВЕ
ВЕНЕЦИЈА 1597

	а	б	в	г	д	е	ж	з	з
	і	и	к	л	м	н	о	п	р
	с	т	ѡ	Ѣ	Ѥ	Ѧ	Ѩ	Ѭ	
Ѱ	Ѳ	Ѵ	Ѷ	Ѹ	Ѻ	Ѽ	Ѿ	ѿ	ѿ
†	†	†	†	†	†	†	†	†	†
Ѡ	•	Ѣ	•	Ѥ	•	Ѧ	•	Ѩ	•
†	†	†	†	[†	†	†	†	†]	†]
Ба	бе	би	[бо	бѡ	бѢ	бѤ	бѦ	бѨ]	
Ва	ве	ви	[во	вѡ	вѢ	вѤ	вѦ	вѨ]	
Га	ге	ги	[го	гѡ	гѢ	гѤ	гѦ	гѨ]	
Да	де	ди	до	дѡ	дѢ	дѤ	дѦ	дѨ]	
						[а]			

Жа	же	жи	жо	жѣ
Са	се	си	со	сѣ
За	зе	зи	зо	зѣ
Ка	ке	ки	ко	кѣ
Ла	ле	ли	ло	лѣ
Ма	ме	ми	мо	мѣ
На	не	ни	но	нѣ
Па	пе	пи	по	пѣ
Ра	ре	ри	ро	рѣ
Са	се	си	со	сѣ
[Т]а	те	ти	то	тѣ
[Ѳ]а	ѳе	ѳи	ѳо	ѳѣ
[Х]а	хе	хи	хо	хѣ
[Ѳ]а	ѳе	ѳи	ѳо	ѳѣ

Ца	це	ци	цо	цѡ	ць
Ча	че	чи	чо	чѡ	чь
Ша	ше	ши	шо	шѡ	шь
Ща	ще	щи	що	щѡ	щь
Ѣа	ѣе	ѣи	ѣо	ѣѡ	ѣь
†	†	†	†	†	†

А азъ. Б вѣкѣ. В вѣдѣ

Г глаголю. Д добро.

Е есть. Ж живете. С

сло. З земаю. І ѣже Н.

[К како. Л людѣе. М.

[мыслете]. Н нашъ. О.

[онъ]. П [покой]. Р рци.

[а П]

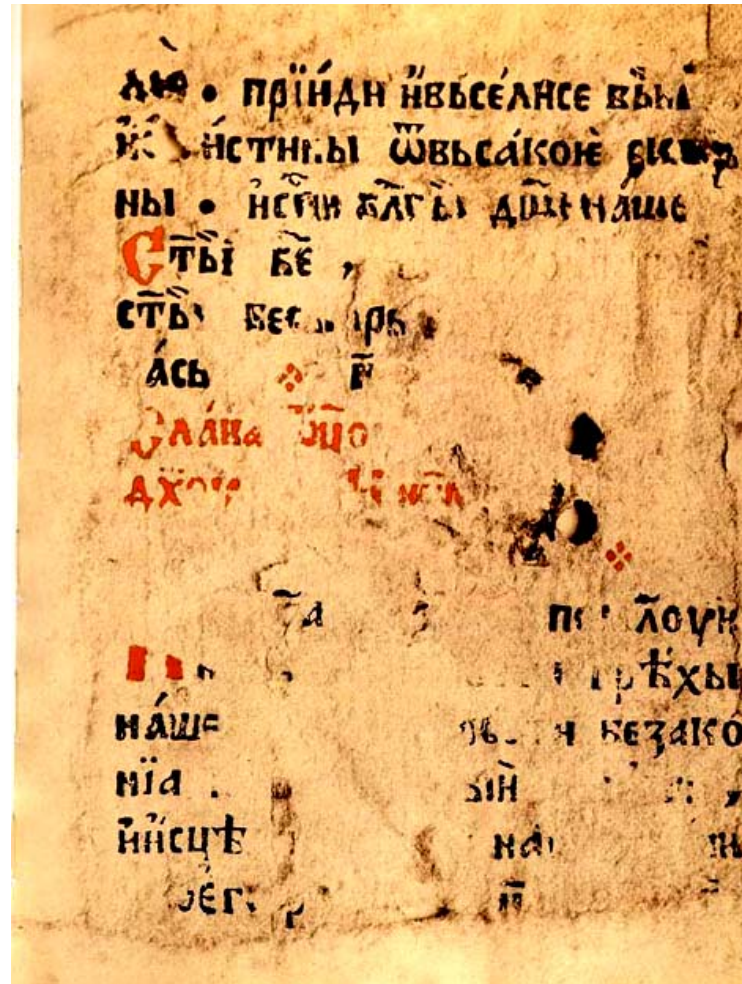

С слѡво. Т тврѣдо. ъ.
 Ф фѣда. Ф фѣн. Х.
 хѣрь. Ъ. ѣрь. Ѡ ѡть. ѡ.
 Ѳ Ѳѣн. Ц цѣн. Ч чрѣвь.
 Ш шѣ. Щ щѣ. Ъ ѣть
 ѣ . ю . ѣ . Ѡ ѡнѣ † †
 † † † † † †

Слѡва тѣбѣ в(о)же нашѣ слава
 тѣбѣ † † † †
 Ц(а)роу н(е)в(е)снѣнѣ ѡутѣшителю
 д(о)ше истинѣни. ѣже въздѣ
 [сѣи], ѣ всѣа испльнѣаѣ . скровн
 це бл(а)гынѣхъ ѣ жизни подѣте

<лю>. прїиди ѱвсѣли се въ нѣ[и]
 и ѱ[ч]їсти ны ѱвсѣкоѣ ск[в]р[ь]
 ны. И сп(а)си вл(а)гѣ, д(о)уше наше
 Св(е)тѣ Б(о)же, [св(е)тѣ крѣпкыи]
 св(е)тѣ всемрь[тнїи пом(и)лоуи]
 [н]ась. † г̃ [† † † †]
 Слава ѱ(т)цоу [и с(ы)ноу и с(в)ѣтомоу]
 д(о)ухоу. И н(ы)нѣ и прїсно и въ
 [вѣкы вѣкомъ]. ами]нъ † †
 П[р]ѣсв(е)таа трѳїце] пом(и)лоуи
 [наше. г(оспод)и ѱцѣсти] грѣхы
 наша. [вл(а)дыко пр]ѳсти безакѳ
 нїа [наша. св(е)т]ыи [по]сѣти
 и ѱцѣ[л]и [немоци] на[ше] имен]и
 [тв]ѳг[о рад]и † [г(оспод)]и [пом(и)лоуи]

Г + Слава и нына +
Сѹ(т)че нашъ иже еси на н(е)б(е)сѣхъ.
да с(в)ѣтит се име твоѹ,
да прїидеть ц(а)рство твоѹ, да
коудеть воля твоѹ яко
на н(е)б(е)си и на землїи. Хлѣбъ
нашъ насюществуемъ даждь
намъ д(ь)н(ь)сь. И остави намъ
дѣлы наше, якоже и мы
оставляемъ дѣлникомъ
нашимъ. И не вѣведи насъ въ
напасть, нѣ избави насъ ѿ
какаго. + Господи помилуѹи. ѿ.

+ Слава, и нына +
Прїидѣте поклонимсе ц(а)роу. +

нашемоу в(о)гоу. Приидѣте по
 клонимсе и припадѣмъ Х(рист)оу
 ц(а)рѣвы и в(о)гоу нашемоу. Прии
 дѣте поклонимсе и припадѣ
 мъ са́момоу І(сусо)у Х(рист)оу ц(а)рѣвы
 и в(о)гоу нашемоу † † †

†	†	†	†	†	†
ā .	ḅ .	ḡ .	ḏ .	ē .	ḥ .
z̄ .	ñ .	ḡ .	ī .	āī .	ḅī .
ḡī .	ḏī .	ēī .	ḥī .	z̄ī .	
ñī .	ḡī .	ḅ .	ḅā .	ḅḅ .	
ḅḡ .	ḅḏ .	ḅḅ .	ḅḥ .		
ḅz̄ .	ḅñ .	ḅḡ .	ḅī .	ḅāī .	ḅḅī .
ḅñī .	ḅḡī .	ḅḅ .	ḅḅā .	ḅḅḅ .	
ḅḅz̄ .	ḅḅñ .	ḅḅḡ .	ḅḅī .	ḅḅāī .	ḅḅḅī .
ḅḅñī .	ḅḅḡī .	ḅḅḅ .	ḅḅḅā .	ḅḅḅḅ .	

[Съ бл(а)гос(ло)веніемъ ігоумена Сте
фана еромонаха]. Трѡу
дн се ѡ семь мнши въ
иноцех(ь) сава.

Въ лѣто. з̃ р̃ е̃ . а ѡ рож(дъ)
[ств]а Х(ристо)ва. а̃ ф̃ с̃ , з̃ .

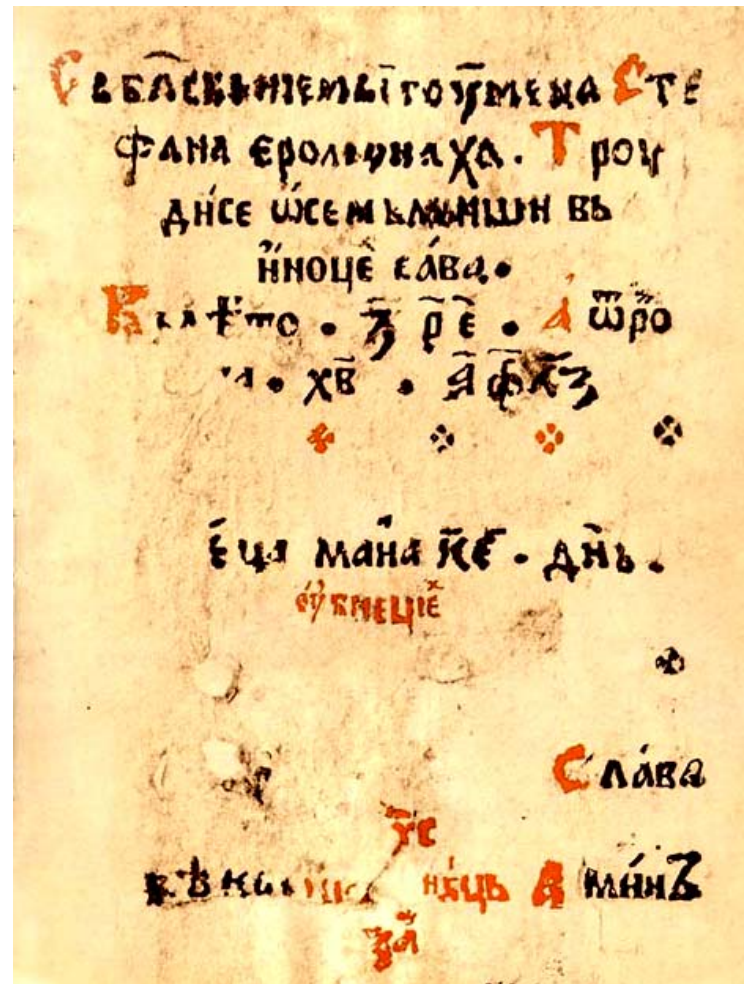
[+] + + + +

[М(ѣ)с]ѣца майа к̃ е̃ д(ь)нь.
оу Бнециех(ь)

+ +

[Томо]у. Глава
Х(ристо)с(ь)

[Въ вѣкы] и конць. Амнѣ.
Зач(ело).

Први српски буквар из 1597. го-
дин Марковић Јован. Младенци Александаровић,
д. в. новинар и савременог и језичког
истраживача. Књига се је 1921 год. у Београду
наша из савезне библиотеке Јовановић.
Књига је у власништву Милорада, професора, који
је је у власништву своје кћерке Јелене
и Јану Милорадићу.

1) Буквар. Савва инок.
Млеци, 25 маја 1597

И 37

[Буквар]. (Сь благо)с(ло)векіє-мь
ігоумена Стефана еромонаха. Проучи се
ω семь мѣнши въ иноцех(ѣ) Савва. Въ 1570
ѣрѣ, а ѣ рож(а)ства христова ѣрѣз[1597].
М(ѣ)с(ѣ)ца маиа кѣ д(ѣ)нь. оу Бнец(ѣ)х(ѣ),